

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Tárgy	6626
Szerző: ERDELYI ISTVÁN		Hely	
Cím:		Idő	
Forrás: ENERGIA és Atomtehnika		Budapest távfűtésének egy feledésbe merült terve	
MŰSZAKI ÉLET	1963. Jan 17	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
(Hely)	(Idő)		Helyszám

44
Az utóbbi időben a tervezők erősen hajlanak afelé, hogy a fűtőerőmű a fogyasztóterületen kívül, vagy legalábbis annak szélén legyen, hogy ezáltal az erőmű által okozott ártalmak a terület lakosságát és berendezéseit ne ériék. Halottunk tervekről, ahol több kilométer távolságból vizsgál be a hőt az ellátandó területre. Ezek a kérdések nem újak, s a velük szemben elfoglalt álláspont időnként és országonként

meglehetősen változott. A kérdést azért nem lehet egyszerűen gazdaságilag eldönteni, mert a higiénia és a városkép szempontjait időnként és helyenként másképp értékelik.

Szikla Géza gépészmérnök, a kelenföldi erőmű volt igazgatója 1937-ben egy tanulmányt tett le a budapesti polgármester asztalára, amelynek címe: „Előterjesztés áramtermelő eszközeink szaporításáról és — ezzel kapcsolatban — városfűtő berendezések létesítéséről”.

Ezt a tanulmányt olvasva megállapíthatjuk, hogy bár 1937 óta sok minden megváltozott városunkban, de azok a megfontolások, amelyeket Szikla Géza előterjesztésében felsorolt, általában ma is érvényesek. Ő a távfűtést városrészenként építendő fűtőerőművekkel javasolja megoldani. Három erőműre tesz mindjárt konkrét javaslatot:

a Révész-erőműre, illetve annak átépítésére;

a Városháza mellett építendő belvárosi fűtőerőműre, és

a Markó utcai fűtőerőműre.

Javasolata szerint ezzel a három fűtőerőművel lehetne ellátni a mai V. és XIII. kerületnek a fűtési hőigényét. Itt érdekes megemlíteni, hogy amikor ma, 25 évvel később, illetékesek konkrétan foglalkoznak Budapest távfűtési kérdéseivel, akkor az új távlati tervekben ugyanez a terület szerepel az első helyen. Dr. Szikla javaslatát azzal indokolja, hogy a költségek nagy részét az elosztóhálózat beruházási költsége teszi ki, amelynek csökkentése céljából az erőműveket közel kell vinni a fogyasztóhoz és a hőszolgáltatást decentralizálni kell.

Ezzel kapcsolatban megemlítjük — a müncheni távfűtés példáját. München város távfűtésével a háború után kezdtek foglalkozni, 1952-ben kezdték el építését, és egy része már üzemben is van. A távfűtő-rendszert dr. K. Hencky tanár elgondolásai alapján tervezték és építették meg. Az egész az úgynevezett „közeli fűtőerőmű-rendszer”-en alapszik. Az erőműveket a fogyasztási súlypontokba teszik, mivel ezt a megoldást tartják a leg-gazdaságosabbnak.

Ha a Szikla-féle tanul-

mányt és a Hencky-féle tervet egymás mellett nézzük, a fenti néhány összehasonlító példa is elég annak bizonyítására, hogy Münchenben lényegében azt valósították meg 1952-ben, amit Szikla Géza javasolt Budapesten 1937-ben. Erdélyi István cikkéből